

# Petanque op ijs

*Bondssecretaris Dirk Heylen probeert Belgen warm te krijgen voor curling*

**Curling, een relatief onbekend begrip binnen de Belgische sportwereld. Niet onbegrijpelijk als je weet dat er in ons land slechts 19 personen officieel ingeschreven zijn als lid van de curlingbond, waarvan er drie in Zwitserland wonen en trainen. Sinds 2003 tracht Dirk Heylen dat aantal de hoogte in te stuwen, maar een echt succesverhaal is het tot nog toe niet.**

In ons land staat curling nog steeds in zijn kinderschoenen, tot grote spijt van Dirk Heylen, secretaris van de Belgische Curling Bond en speler van de nationale ploeg. Toen hij vijf jaar geleden de Bond oprichtte telde deze 12 leden. Nu, bijna zes jaar later, zijn er amper zeven bijgekomen. “Af en toe komt er eens iemand bij, maar dan vertrekt er even later ook weer eentje. Daarom blijft ons ledenaantal rond datzelfde getal zweven”, aldus de secretaris.

Dirk Heylen is eveneens bestuurslid van Curling Club Flanders in Leest, de enige ijsbaan waar je in België curling kan beoefenen. “In 2003 hebben Walter Verbueken (een medespeler van het nationale curlingteam) en ikzelf dit project op poten gezet. Helaas zijn andere ijsbanen niet bereid om hun ijs aan te passen aan de curlers of om uren vrij te maken voor onze trainingen.” Het gebrek aan de juiste accommodatie zorgt ervoor dat België op wereldniveau stagneert. Terwijl andere landen investeren in oefenpistes speciaal ontworpen voor curling en gestaag aan de weg richting de top timmeren, blijft de Belgische delegatie ter plaatse trappelen. “Onze oefenpiste in Leest ligt er vaak slecht bij. Het ijs helt wat af en is niet overal egaal. Als we op een EK of WK op dezelfde manier spelen als hier, schuift onze steen bijna de hal uit”, grapt Heylen.

Hoewel in ons land een nobele onbekende, is curling sinds 1998 al een Olympische discipline. “Het is vooral een tactische teamsport die je nog het best kan vergelijken met jeu de boules, noem het maar petanque op ijs. Een goede techniek en concentratie zijn daarbij onontbeerlijk”, meent Heylen. Het grote verschil met petanque is dat je bij curling het traject van de ‘steen’ nog kunt beïnvloeden eenmaal je hem losgelaten hebt.

## **Practice makes perfect**

De Belgische delegatie traint twee maal per week in Leest. “We hebben al heel wat opgestoken van enkele buitenlanders met internationale ervaring die ook lid zijn van Curling Club Flanders. Daarnaast spelen we in een competitie met onze noorderburen. Nederland heeft immers zijn eigen curlingpiste, waar geen andere sporten worden beoefend. Helaas zijn er ook in Nederland maar een viertal ploegen, waardoor er maar enkele wedstrijden per jaar plaatsvinden”, zegt Heylen. Internationale tornooien vormen een uitstekend platform om ervaring op te doen, maar daar staan heel wat kosten tegenover. Kosten die de deelnemers voornamelijk uit eigen zak moeten betalen. Hetzelfde argument geldt voor de European Tour, een heel interessant initiatief, maar deelnemers moeten de bijna duizend euro inschrijvingsgeld zelf ophoesten. Een som die voor amateurs simpelweg te hoog ligt.

## Financiële aspect

De laatste jaren kon de Belgische Curling Bond op een financiële injectie van het BOIC rekenen, maar dat is in 2008 - 2009 niet langer het geval. Ook overheidssteun hoeven de Belgische curlers dit jaar niet te verwachten. “Toen we in 2005 van start gingen met de nationale ploeg was het BOIC enthousiast en onze resultaten waren behoorlijk. We behaalden een mooi resultaat met een vijfde plaats in de B-poule van het EK en bevestigden het jaar nadien toen we op een haar na de promotie naar de A-groep misten”, herinnert Dirk Heylen zich. Met de resultaten ging het daarna lichtjes bergaf, maar vorig jaar eindigde de Belgische ploeg toch weer zevende in poule B op het Europees Kampioenschap in Zweden. “Als je weet dat de tien beste Europese landen uitkomen in de A-poule, doen we het lang zo slecht nog niet”, nuanceert Heylen.

Voorts haalt Curling Club Flanders zijn inkomsten uit lidgelden en initiatielessen aan groepen en sympathisanten op woensdagnamiddag. “Een concept dat op de nodige interesse kan rekenen, maar jammer genoeg blijft het meestal bij die ene keer. Er zijn niet veel mensen die het leuk genoeg vinden om terug te komen en zich eventueel aan te sluiten”, betreurt de speler van de nationale ploeg. Via Bloso hebben wel enkele jongeren hun weg gevonden naar de ijspiste in Leest. Zij hebben onlangs zelfs deelgenomen aan het EK voor junioren. Van een Belgisch nationaal vrouwenteam is absoluut nog geen sprake. “Het enige vrouwelijke lid is een Kroatische en al international voor haar land. Hoewel de situatie in België niet schrijnend is zou er toch dringend iets moeten veranderen om de aansluiting met de rest van Europa niet te verliezen.

### De geschiedenis in een notendop

Curling is een sport die misschien nog het best te vergelijken valt met bowls of petanque, maar dan op ijs. In de huidige vorm ontstond ze ergens in de zestiende eeuw in Schotland, hoewel het spel waarschijnlijk al vroeger bestond zoals blijkt uit het schilderij *Jagers in de sneeuw* van Breughel uit 1565.

Curling wordt gespeeld op een curling sheet van ongeveer 42,5 meter lang en 4,3 meter breed met zestien granieten stenen van om en bij de twintig kilogram. Een team bestaat uit vier spelers die dus elk twee stenen gooien per *end* (één spel). De kapitein van het team, de skip, is de belangrijkste speler en bepaalt de tactiek. Zo kan hij bijvoorbeeld kiezen voor een aanvallende (een *draw*) of een verdedigende (een *guard*) zet, of voor het wegspeken van een steen van de tegenstander (een *take-out*). Het uiteindelijke doel is om de steen zo dicht mogelijk bij het middelpunt van het huis (de *dolly*) te krijgen. Elke steen die dichter ligt dan een steen van de tegenstander levert een punt op. De baan en vooral de snelheid van de steen kunnen beïnvloed worden door de steen bij het loslaten een draaiende beweging mee te geven (vandaar de naam *curling*) en uiteraard door de het ijs voor de steen te vegen (de handeling die de sport bij uitstek kenmerkt).

Men kan curling bezwaarlijk een wereldsport noemen. Het wordt weliswaar in heel wat landen gespeeld, maar vaak is dat op zeer kleine schaal. In Schotland, Zwitserland, de Verenigde Staten, Canada en de Scandinavische landen wordt de sport wel veelvuldig beoefend. In Canada bijvoorbeeld spelen officieel meer dan een miljoen mensen curling, maar ook daar zijn er maar weinigen die het op professionele basis doen. In België zijn er negentien ingeschreven spelers. Zestien van hen hebben hun plaats in de enige club van het land: de *Curling Club Flanders*. Zij komen met twee teams uit in de Nederlandse competitie die zelf vier clubs telt. De drie anderen spelen in Zwitserland. Het wereldkampioenschap curling (voor mannen) wordt gehouden sinds 1959, en sinds de Winterspelen van Nagano in 1998 heeft de sport ook haar Olympisch statuut te pakken.

Jelle Huybrechts en Lars Buijsrogge  
Februari 2009